

Guy Bourgeois, Αναρχικός και αντιαποικιοκράτης

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Ο Guy Bourgeois γεννήθηκε το 1926. Το 1943, ως 17χρονος μαθητής γυμνασίου στη γενέτειρά του Mason, ήταν ένας από τους

βασικότερους συντελεστές του αντιστασιακού δικτύου της οργάνωσης Forces Unies de la Jeunesse (FUJ – Ενωμένες Δυνάμεις Νεολαίας). Η πιο μεγάλη συνεισφορά αυτού του δικτύου ήταν η μεταφορά Τσεχοσλοβάκων και Γιουγκοσλάβων λιπτοτακτών και δραπτετών από τη Wehrmacht από το σταθμό του from Macon προς το σταθμό Bourg-en-Bresse

station, απ' όπου στελέχωναν τη γαλλική αντίσταση των Maquis στο L'Ain.

Επίσης, η FUJ λάμβανε όλο τον παράνομο Τύπο στο σταθμό του Macon, που στελνόταν από την Lyon κρυμμένος σε φορτία λαχανικών. Τοιχοκολλούσαν ακόμα αντιναζιστικές και αντι-Milice (η μυστική αστυνομία του καθεστώτος Vichy) προκηρύξεις, ενώ συνέλεγαν και όπλα και άλλο υλικό για τους Maquis. Δυστυχώς, ανακαλύφθηκε η δράση της FUJ και άρχισε η βίαιη διάλυσή της. Ο Guy διέφυγε στο παραπέντε και άρχισε να κρύβεται πριν ενωθεί με τους Maquis στο Saone et Loire.

Με την απελευθέρωση ανακάλυψε μια εβδομαδιαία εφημερίδα η οποία επανακυκλοφόρησε μετά από 5 χρόνια διακοπής.

Ήταν η εφημερίδα «Le libertaire» της Federation Anarchiste (FA – Αναρχική Ομοσπονδία). Ο Guy έγινε μέλος και βοήθησε σημαντικά στη συγκρότηση της ομάδας στο Macon. Μαζί με τον Georges Fontenis και άλλους ήταν από εκείνους που δεν ήσαν ικανοποιημένοι με τη δομή και τις θεωρίες της FA και γι' αυτό υποστήριξε αμέσως το μετασχηματισμό της FA σε Federation Communiste Libertaire (FCL – Κομμουνιστική Ελευθεριακή Ομοσπονδία) το 1953).

Όταν ξέσπασαν τα γεγονότα στην Αλγερία το 1954, οι μαχητές της the FCL βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του αντιαποικιοκρατικού αγώνα με αφίσες, προκηρύξεις και προπαγανδιστικά άρθρα στη «Le Libertaire», κάτι που οδήγησε σε εισβολές της αστυνομίας στα γραφεία τους, κατάσχεση υλικού και φυλακίσεις αρκετών μελών της FCL, μαζί και του Fontenis. Η ομάδα της FCL στο Macon διατηρούσε πολύ καλούς δεσμούς και επαφές με Αλγερινούς εργαζόμενους πριν την εξέγερση και ειδικά αναμείχθηκε ενεργά σε μια

εκστρατεία ενάντια στις άθλιες συνθήκες στέγασης των μεταναστών εργατών. Στον τομέα των οικοδομικών κατασκευών οι εργάτες-μέλη του MTLD (Movement for the Triumph of Democratic Liberties – Κίνημα για το Θρίαμβο των Δημοκρατικών Ελευθεριών – ανεξάρτητο κόμμα με ηγέτη τον Messali Hadj, που έχαιρε μεγάλης δημοτικότητας ανάμεσα στους Αλγερινούς μετανάστες και με στιβαρή εργατική βάση) διένειμε τα δελτία και το υλικό της FCL bulletin, ενώ η FCL διένειμε την εφημερίδα του MTLD «L’Algerie Libre» («Ελεύθερη Αλγερία»).

Μετά την εξέγερση η οργάνωση του Hadj εξαφανίστηκε περιοδικά καθώς αναπτυσσόταν το FLN (Εθνικό Μέτωπο Απελευθέρωσης) και η FCL παρείχε σε αυτό «κριτική υποστήριξη» (!) Χάρη σε ένα δίκτυο που αναπτύχθηκε ως αποτέλεσμα της όλης του δραστηριότητας στη La Libre Pensee (οργάνωση ελευθεροσκεπτικιστών) ο Guy Bourgeois κατάφερε να οργανώσει ένα μυστικό δίκτυο στη Rhones-Alpes και στη νότια

Βουργουνδία. Δημιουργήθηκε ένα υπόγειο τυπογραφείο προκηρύξεων και άλλων καθώς και ένας υπόγειος τρόπος μεταφοράς Γάλλων λιποτακτών και Αλγερινών μαχητών στην Ελβετία (χάρη στις προσπάθειες αγωνιστών όπως ο Andre Boesiger). Αγρότες της περιοχής, ελευθεροσκεπτικιστές και κομμουνιστές, έκρυψαν αρκετούς φυγάδες στις φάρμες τους, παρακούοντας τη γραμμή «ουδετερότητας» του κόμματος τους. Κάποιος εκδιώχθηκε από το Κομμουνιστικό Κόμμα εξαιτίας αυτού του γεγονότος. Μετά τον τερματισμό του πολέμου στην Αλγερία ο Guy συμμετείχε σε διάφορες επιτροπές ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ.

Στο μεταξύ, ο Guy είχε αποχωρήσει από την FCL το 1955 επειδή διαφώνησε με τις εκλογικές πρωτοβουλίες της. Δεν ήταν ο μοναδικός, ολόκληρες ομάδες-μέλη της FCL αποχώρησαν, όπως η ομάδα «Κροστάνδη» του Παρισιού, οι ομάδες του Macon, της Grenoble και του Maison-Alfort που έφυγαν την ίδια περίοδο. Προτιμώντας

να μην συμμετάσχουν αρχικά στη νέα FA που είχε ιδρυθεί, οι ομάδες αυτές συγκρότησαν μια νέα ελευθεριακή κομμουνιστική οργάνωση την Groupes Anarchistes d'Action Revolutionnaire (GAAR – Αναρχικές Ομάδες Επαναστατικής Δράσης) η οποία όμως αργότερα ενώθηκε με την νέα FA ως τάση και κάτω από το όνομα Union des Groupes Anarchistes Communistes (UGAC – Ένωση Αναρχικών Κομμουνιστικών Ομάδων). Οι βασικότεροι μαχητές της UGAC ήταν οι Guy Bourgeois and ο Paul Zorkine (Γιουγκοσλάβος αναρχοκομμουνιστής). Αλλά το δικαίωμα του να υπάρχουν ξεχωριστές τάσεις αμφισβητήθηκε στο Συνέδριο της FA του 1964 και η UGAC αποχώρησε από αυτήν, αν και οι ομάδες του Strasbourg και της Grenoble προτίμησαν να μείνουν στη FA. Σε ένα γράμμα προς το διεθνές αναρχικό κίνημα το 1966 η UGAC έθεσε τα ακόλουθα ζητήματα:

1. Ο Τρίτος Κόσμος είναι το «απαραίτητο πεδίο επαναστατικών αγώνων».

2. Οι επαναστάτες του Δυτικού κόσμου πρέπει να υποστηρίξουν αυτούς τους αγώνες ολοκληρωτικά.
3. Το αναρχικό κομμουνιστικό κίνημα δεν μπορεί και δεν πρέπει να αναλάβει τη ηγεσία αυτού του κινήματος και είναι μόνο μια από τις πολλές τάσεις του επαναστατικού κινήματος.

Με βάση αυτές τις (λανθασμένες) θέσεις η UGAC δημιούργησε διάφορα μέτωπα με μαοϊκές και τροτσικιστικές (της τάσης του Πάμπλο) ομάδες. Καθένα από τα μέτωπα αυτά ήταν και μια ξεχωριστή αποτυχία γιατί ο κάθε σύμμαχος της UGAC προτιμούσε την πολιτική ηγεμονία σε ένα ειλικρινές πολιτικό μέτωπο. Η UGAC εξαφανίστηκε σταδιακά και το μόνο που έμεινε ήταν μια μικρή ομάδα γύρω από το περιοδικό της «Tribune Anarchiste Communiste» («Αναρχικό Κομμουνιστικό Βήμα») που είχε πρωτοκυκλοφορήσει το 1968 και συνέχισε μέχρι

τη διακοπή της κυκλοφορίας του στις αρχές της δεκαετίας του 1990, αφού έμειναν ελάχιστοι συντελεστές λιγότεροι από τα δάχτυλα του ενός χεριού.

Επίσης, ο Guy ήταν οπαδός της μουσικής τζαζ και έκανε αρκετά προγράμματα στον τοπικό ραδιοφωνικό σταθμό του Macon.

Πέθανε το 2004.

****Βιογραφία γραμμένη από τον Nick Heath και δημοσιευμένη στο libcom.org. Ελληνική μετάφραση «ούτε θεός-ούτε αφέντης», 24 Φλεβάρη 2008.***